

پروردۀ محرم به روایتی دیگر

حادثه کربلا و عاشورا، نمایش عینی و مجسم باورهای دینی و صحنه رویارویی حق علیه باطل، تجلی اوج خصلت‌های انسانی در یک سو و خصلت‌های غیر انسانی در مقابل، در اساسی‌ترین و دشوارترین لحظات تاریخ است. محرم ماهی است که شیعه درس ایثار و فداکاری را مرور می‌کند و می‌آموزد که جهت تحقق حکومت حق و برداشتن نقاب دروغین و نیز زدودن غبار از چهره دین چگونه باید عمل کرد. حسین علیه السلام می‌آموزد که در اوج محنت‌ها و شدائد نیز هرگز نباید دست از تکلیف الهی و حمایت از دین برداشت و مصلحت‌اندیشی را نباید فدای دین نمود و در شدائد نیز باید، پایین‌تر به آموزه‌های دینی بود. عاشورا افقی بلند را به نمایش می‌گذارد و اوج صفا، صمیمیت، یک‌رنگی، صداقت و پایین‌تر به عقیده را متجلی می‌سازد. امام حسین علیه السلام در صحنه عاشورا، به ما می‌آموزد که هرگز و تحت هیچ شرایطی و به هیچ مصلحتی نمی‌توان دست از یاری دین خدا شست و ارزش‌ها و هنجارهای دینی را به امان خدا سپرد؛ بلکه می‌بایست برای احیای این ارزش‌ها از همه هستی خویش گذشت و در صورت لزوم، از جان خویش نیز دست شست و به یاری دین خدا شافت. با دشمنان خدا، دشمنی واقعی، یک رنگ، یک دل و به تعبیر قرآن «اشداء علی الکفار» بود. در عین حال، با دوستان خدا نیز دوستان صمیمی، صادق و یک رنگ و «رُحْمَاءٍ بِنَهْمَةٍ».

دوستداران حسین علیه السلام و عاشقان دلسوخته وی نیز در جامعه اسلامی با متابعت از الگوهای عاشورایی، هر ساله در ایام محرم برای همدردی با امام حسین علیه السلام و اظهار ارادت، جامه سیاه بر تن کرده، بیرق عزا برپا می‌کنند و اشک از دیدگانشان جاری گشته و با تمسمک به سیره ائمه معصومین علیهم السلام، بر حسین علیه السلام و یارانش می‌گرینند تا در سایه سار اشک بر حسین علیه السلام و تمسمک بر اهل بیت نبوت علیهم السلام، به ساحل رستگاری و نجات رسند.

محرم، صفر، حسین علیه السلام، فلسفه قیام عاشورا، اشک‌ها و سینه‌زدن‌های ملت مسلمان ایران است که از آنان مردمی شهیدپرور، شجاع، دارای تعصّب دینی ساخته که بر حسین‌ها و علی‌اکبرها و علی‌اصغرها... می‌باشد می‌کنند و بدین‌سان، انقلابی حسینی در این گوشه از عرصه خاکی برپا نموده و اینک پس از قرن‌ها، بیرق حسین علیه السلام را به اهتزاز درآورده‌اند.

بنابراین، پروردۀ عاشورا، احیاء یاد، نام و فلسفه قیام حسین علیه السلام و «نه» گفتن به همه طاغوت‌ها و طاغوتیان زمان است و مبارزه با هرگونه سازش، تساهل و تسامحی است که در نبرد عاشورایی ۲۲ بهمن به گوشاهی نشستند و نه امکان حضور مجدد داده و نیز مبارزه با کسانی است که در نبرد عاشورایی نیز بودند و اینک می‌خواهند از نعمت وجود حسین علیه السلام و محرم و صفر، که کلید و رمز و راز موفقیت این انقلاب بود، سوء استفاده کنند و این عشق به حسین و ارادت بر عاشورائیان را از ملت بزرگ ایران بازستانتند. و بار دیگر، چهره نقاب بر دین زده، سره را با ناصره، حق را با باطل، حسینیان را با بیرونیان، باورهای دینی را با ارزش‌های غیر دینی و غریبی و همه و همه را با دید تساهل و تسامح با یک چشم بنگردند.